

زولماوا

نووسینی: عه‌لی نه‌شرفی ده‌رویشیان

وه‌رگی‌پانی: ناسر نه‌مین‌نژاد

له‌وی، له‌سه‌ر تا‌قه دار‌تو‌وه‌که‌ی ئا‌وایی ک‌زۆ‌له‌ی ک‌رد‌بو‌و. دل‌ته‌نگ، خه‌فه‌ت‌بار و ر‌ق‌گ‌رت‌وو، به‌ رو‌خ‌سار‌یی‌کی تا‌وه‌سو‌وتی فر‌می‌س‌کا‌وی. را‌دو‌ی گ‌چ‌که‌که‌ی با‌و‌کی له‌ ژو‌ور سه‌ریه‌وه، به‌سه‌ر ل‌قی‌که‌وه هه‌لو‌اس‌را‌بو‌و. جا‌ربه‌جا‌ر بۆ خۆ‌د‌زین‌ه‌وه له‌ ته‌نیایی ده‌ی‌گ‌رت. دل‌ی ناسو‌ک‌نا و گه‌رو‌وی پ‌ر‌بو‌و له‌ رق و ژان. به‌ره‌ده‌سه‌ته‌کانی له‌ هه‌ل‌گه‌ران به‌سه‌ر دا‌ره‌که‌دا رو‌وشا‌بو‌ون. بی‌ئۆ‌قره و دل‌له‌دا کۆ‌ته‌ د‌را‌و و ته‌ره‌که‌ی با‌و‌کی له‌خۆ‌یه‌وه ده‌ئال‌اند. بر‌سی و ک‌ز و بی‌بر‌ست بو‌و، نه‌یده‌زانی چی‌ب‌کات. سه‌ری تژی له‌ بی‌ری ئالۆ‌ز و دل‌ی که‌یلی که‌سه‌ر و ژان بو‌و.

نی‌گای به‌سه‌ر ئه‌و سی‌لا‌وه که‌ف‌چ‌ر‌ینه‌دا که‌ ده‌وره‌ی خۆ‌ی و دا‌ره‌که‌ی دا‌بو‌و، ده‌خو‌شی و هه‌تا ئه‌و جی‌گایه‌ ده‌ک‌شا که‌ با‌و‌کی له‌ ئا‌وه‌که‌ هات‌بو‌ه ده‌ر و بۆ هانا بر‌دن و کۆ‌مه‌ک‌خ‌وا‌ز‌تن که‌وت‌بو‌ه سه‌ر ئه‌و ری‌گایانه‌ی که‌ به‌ره‌و دی‌هاته‌کانی ده‌ورو‌به‌ر و شار ده‌چ‌وو.

خۆ‌شی باش نه‌یده‌زانی چی‌بو‌وه و چی‌قه‌وما‌وه. له‌گه‌ل با‌و‌کی سه‌ربانی ماله‌که‌یان بان‌گ‌رد‌ین ده‌کرد، هه‌تا درز و قه‌ل‌شتی سه‌ربانه‌که‌یان پ‌ر‌ب‌که‌نه‌وه و بی‌شیلن که‌ د‌وای چه‌ند رۆژ بارانی به‌په‌ستا ده‌میان ک‌رد‌بو‌وه‌وه. دا‌یکی له‌گه‌ل خو‌شک و دو‌و برا چو‌که‌که‌ی له‌ ژو‌وری دان‌یش‌تب‌و‌ون. له‌ رۆ‌چ‌نه‌ی سه‌ربانه‌وه گ‌ویی له‌ چ‌رینی دل‌ب‌زو‌ینی دا‌یکی بو‌و. ئه‌و هۆ‌ره‌یه‌ی ده‌گ‌وته‌وه که‌ هه‌میشه دل‌ی ئه‌وی ده‌ب‌زو‌اند. جا‌ری‌ک‌یش هه‌ر له‌و رۆ‌چ‌نه‌وه - که‌ رۆ‌ش‌نایی ده‌گه‌یانده‌ ژو‌وره‌که‌ - چا‌وی به‌ دا‌یکی که‌وت که‌ له‌بن دا‌رت‌ه‌ون دان‌یش‌ت‌وو‌ه و به‌ قام‌کی ک‌ز و پ‌شتی چه‌ما‌وه خه‌ری‌کی کاره. ئه‌وه‌شی ده‌زانی که‌ دا‌یکی پ‌ین‌ج مان‌گی ره‌به‌قه‌ کار له‌سه‌ر ئه‌و قال‌ی‌چه‌یه‌ ده‌کات، کار‌یک که‌ پ‌یش‌تر حه‌قه‌ده‌سته‌که‌شیان خ‌وار‌د‌وو‌ه.

با‌و‌کی را‌دو‌ی ب‌چ‌وک و نی‌ودا‌شته‌که‌ی خ‌وی - که‌ زۆ‌ری خۆ‌ش ده‌ویست و به‌ ده‌ست‌گ‌رت‌نه‌وه له‌ خ‌وارد‌نی ئه‌وان ک‌ری بو‌وی - ک‌رد‌بو‌وه‌ ملی ئه‌و، گ‌ویی له‌و هه‌وا‌یانه‌ ده‌گ‌رت که‌ بلا‌وی ده‌ک‌رد‌وه‌وه.

هه‌ر له‌و ئانه‌دا تا‌ری‌ک‌اییه‌کی زی‌ات‌ر به‌ری ئاس‌مانی دا‌گ‌رت، که‌ هه‌ر سه‌رله‌به‌یان‌یه‌وه ده‌ی‌گ‌ر‌مان‌د و ده‌ینال‌اند و ئۆ‌قره‌ی له‌ خۆ‌ی بر‌ی‌بو‌و. بر‌وو‌س‌که‌یه‌ک تی‌په‌ری و پا‌شان گر‌مو‌هو‌ر‌یک ئا‌وایی هه‌ژاند. هه‌موو ئا‌وایی "زول‌ما‌وا" به‌جا‌ری‌ک ره‌ش دا‌گیر‌سا. "بۆ‌ره" سه‌گه‌ کول‌کنه‌که‌یان له‌خ‌واره‌وه ق‌رو‌س‌کان‌دی. مر‌یش‌که‌کان که‌وت‌نه‌ قا‌راندن، با‌و‌کی‌شی سل‌ا‌واتی ده‌نارد. پا‌شان ده‌نگی تی‌ک‌ر‌مان و هه‌را‌وه‌ریا و زا‌ق‌وزی‌ق. باره‌با‌ری مه‌ر و گر‌مه‌گر‌م و تی‌ک‌ته‌پین له‌ دو‌وره‌ده‌سته‌وه ده‌هات‌نه‌ به‌ر گ‌وی، بارانی‌ک‌یش به‌خ‌ور‌ه‌م وه‌ک گۆ‌زه‌ی سه‌روه‌ژیر دا‌با‌ری.

"پ‌ین‌ج‌عه‌لی" و ک‌ور‌ه‌که‌ی که‌ شو‌انی ئا‌وایی بو‌و، به‌ هه‌له‌دا‌وان به‌سه‌ر گر‌ده‌که‌دا هه‌ل‌ده‌گه‌پ‌ان. ده‌نگی هات‌وه‌ا‌وریان له‌گه‌ل گر‌مه و ق‌رم‌ژنی بر‌وو‌س‌کان تی‌ک‌ئال‌ان. هین‌ده‌ی نه‌بر‌د ئا‌و هه‌موو

ولاتی داپۆشی. تا لایان کردهوه ماله که یان که و ته رمین. باوکی دهمودهست توانی بهر باوهشی
بدا و بیرفینیتته سهربانی "موحیبعلی" و لهویشهوه بانهوبان خۆی بگهینیتته دارتووهکه و پیا
هه لگهرین. باوکی له پیشدا ئهوی بهسهر دارهکهدا هه لگهراند و دواتریش خۆی که دستوپی
دهکوتا ههتا ناوقه دی له ناو لیتته و قوری گیزخواردودا بوو، به چهرمه سهری خۆی گه یانده
سهرهوه. که ئاورپیان دایه وه دیتیان نه مایک ماوه و نه حالیک، دیوارهکانی مالی موحیبعلیش
که له ماله که ی وان بهرتر بوو وه بن ئاو دهکهوت.

له دوورهوه، لهسهر دارهکهوه ئاواپیه که یان ده دیت: وهک خنکاوکی هیوا براو دهچوو که به رهو
دواوه دهکش. ئه و بلقانه یان ده دیت که دههاتنه سهر ئاوهکه و دهپووکانه وه، رهنگه هه ناسه ی
پهنگ خواردوی دایک یان خوشک و دوو براکانی بووبیتن. سهرپاکی زولماوا، جگه له
خانه باخیکی قه دپالی رهزهکان و مالی ئاغا و عه مباره گهنمی جههانگیرخان - که به بهرد و
سیمان سازکرا بوو- که و ته بن ئاو. ئیتر هیچی دیکه له گۆریدا نه مابوو. پۆلیک ژن و منال
له و بهر، له پال رهزهکان شین و چه مهران بوو، خۆیان له قورولیتته وه وهردهدا و لارومه تی
خۆیان دهرنیه وه.

داروچیلکه و پووشوپه لاش و کا و پشکه ل هه موو سهر ئاوه که یان داپۆشی بوو. سه روپیچی
ئه و مرویانیه ی په له قازهیان ده کرد و نوقم ده بوون، ئه و سه گانه ی به هه لپه و به مه له سه گی ملی
به رهو ته پکه کانیا ن گرتبووه بهر، ئه و مه رانه ی قورس ده بوون و بن ئاو ده که و تن، ئه و مالات و
مانگا و ئه سپانه ی به رهو گردهکان مه له یان ده کرد، هه موویان، لیزه وه له م سهر داره وه
ده بیندرا ن.

بۆ دوا یین جار بیچی تو قوای دایکی هاته بهرچاو، سه ریچه که ی والا ببوو، قژه رهش و
په ریشانه کانی که و تبوونه سهر دهموچاوی. هیوا براوانه چاوی له و بریبوو. له خۆرا به ته مای
فریاره سیک و جی سانه وه یه ک ده ستوپی ده کوتا. له پرتاو شه پۆلیکی به گور هاتوو له ناو خۆیدا
هه لی لووشی، کا و پشکه ل و پووش سهری ئاوه که ی پر کرده وه.

ویستی خۆی بخاته ناو ئاوه که، به لام باوکی - که گیز و ور و رهش داگه راو دههاته بهرچاو و
هه ناسه ی سوار ببوو- بهری پیگرت و له ژیر لقی کدا داینیشانده وه. رادویکه ی له ملی کوره که ی
کرده وه - که له و فره ته نه یه دا به سلامهت دهرچوو بوو - به لقیکه وه هه لیواسی. پاشان
چاوه کانی لیکناو و له هه ژمه تی ئه و کاره ساته قورسه ی به سه ریاندا هاتبوو، نالاندی،
به چه پۆکان کیشای به سه ری خۆیدا و پری دایه گریانیکی به کولی جه رگبر. ئه ویش به ئه وکی
گیرا و به هه نسکی پر و به دهموچاویکی ته ری گرگرتووه وه ویرای باوکی ده ستی پیکرد....

ئه و ته نیا جاریک گریانیکی وه های به باوکییه وه دیتبوو. ئه ویش ئه و کاته بوو که مانگا که یان له
برسان منار ببوو وه....

که و ته وه بیر "نوسرهت" ی برای، که هه ر ئه وی رۆژ له کاتی نانی به یانیدا چاییه که ی رشتبوو.
سووچی نوسرهت نه بوو، ئه و ویستبووی ته نیا په ترۆکیک له نانه ره قه که ی به رده ستی بکاته وه،

دهستی ترازو و وهبر چاییه که هی کهوت و رژا. باوکی به زلله یهک لا روومه تی سوور کرده وه و دایکیشی بهر بووه جنیودانی. ئیتر چاییان نه دایه وه. هه میشه هه ر و ابوو، هه رکه س چاییه که هی رژاندا، ئیتر چاییان نه دایه وه. نوسرته به بوغز و هه نسکه وه نانه کۆنه که هی ده جوو و قووتی ده دا. هیشتاش قه لافه تی نوسرته تی له بهرچاو بوو که چۆن له کاتی قووتدانی پاروه کانیدا وردیله ده ماره ناسکه کانی ملی هه لده مسان و چاوی ده قونجاندا.

له بهر خۆیه وه ده یوت؛ ته ماشا، چ ئاره زوویک له سه ر دلی نوسرته بوو به گری! ئاره زووی چاییه کی شیرین! چاوه کانی قونجاندا و به خۆی وت: کوره، له وانیه، ئه مانه هه مووی خه ون بن، خوا بکا ئه مانه هه مووی خه ون بیته.

به لام بوونی ئه و له سه ر ئه و داره و ته نیاییه که هی، سه رما و با و باران، ئه و هه موو ئاوه ی که زولماوای داپۆشیبوو، نا ئه مانه خه و نین. بالنده یه کی ته نیای بالگرته له داره که نزیک بووه وه، ویستی بنیشیت، هه ر ئه وی دیت دیسان له شه قه ی بالی دایه وه و ئه و و داره که هی له ته نیاییدا هیشته وه. دموچاوه باراناوییه که هی به سه رده ستی کۆته که ی سرپییه وه و دای له پر مه ی گریان.

باوکی جیی هیشتبوو. بۆ هانا وه رگرتن خۆی له ئاوه که دابوو، وه ده رکه وتبوو، دوایین گریانه کانی، ماچ و نزا کانی له بیر بوو، به چاوه سوور و پیلوه چرچ و زه رده هه لگه راوه کانیه، به به رده سه ته زه ر و شه قار بووه که هی، وینای ده می مشار، ده ستی به سه ریدا هی نابوو، ماچی کردبوو، رویشتبوو، به لکو شتیک وه چنگ بیته و له ده ست برسیایه تی و مه رگ رزگاری بکات.

شه وی ئه نگوسته چاوی سارد و قورس به ریوه بوو. نه وه رینی سه گی مالآت، نه دهنگی یه کبینی کاروباری گه رانه وه ی ئاژه له کان له له وه رگا، نه دهنگی کشه کشی دایکی بۆ له کولانه کردنی مریشکه کان. هه رچی بوو ته نیا گژه ی با و ریژنه ی باران بوو که ده وره ی ئه و و لق و پۆپی دارتووه که یان دابوو. بۆ ساتیک هه ستی کرد که وا دایکی له ناوه راستی ئاوه که دایه و چاله نته ریکی به ده سه ته وه یه و به ره و پیشه وه دیت. به تامه زرۆیییه وه چاوه کانی بز کرده وه. به لام نا، که سیک دیار نه بوو. ته نیا شوقی گرّه ئاوریک بوو که خه لک له سه ر ته پکه کان کردبوویانه وه و که وتبووه سه ر ئاوه که. ئه و تاکوته راییه وه بیر رادویکه ی خسته وه، هه لی کرد، پرسیار له گۆرانیبیژیک ده کرا: "ئه ری خاتوون چه زتان له چ خواردنیکه؟..."

رادویکه ی به سه ته وه و ئاوی ده می قووت دا. له بهر سه رما هه لده له رزی. قایم کۆته شر و ته ره که ی باوکی له خۆیه وه پیچا و بۆ ده رباز بوون له ته نیایی هه مدیسان رادویکه ی گرته وه؛ "باشه بۆچی چه زتان له ئالای ئه مریکایه؟ ئه و ده یینم ئالایه کی ئه و ولاته به پشتی کراسه که تانه وه یه!"

– "بلیم چی، ئه وه مۆده ئیدی، ئه وده می که له فه رانسه بووم...."

رادویکه ی کوژانده وه. چاوی له و گرّه سوورانه بری که له ناو ئاوه که دا سه مایان ده کرد. خۆشی ئاگای له گه وره یی ئه و کاره ساته نه بوو، برۆای نه ده کرد که ئیتر دایک و خوشک و دوو براکه ی له گۆریدا نه مابن.

کهوتە بیر "بۆرە" که بەر لەو لافاوه بە ترسناکی قوروسکاندبووی. نەیدەزانی بۆرە چۆتە کوئی. لەو تاریکستانەدا گژەبا ھەموو ولاتی داگرتبوو. لەپریکدا کۆلی گریان بەربینکی گرت، سەری بە لقەکانەوہ نا و دەستی پیکرد. دەنگی گریگرییەکە تیکەل بە لرفەئە سیلاو دەبوو. "با" دەنگی گریانی لەگەل خۆی دەھینا، دەنگی منالی برسی پئی بوو، دەنگی بارەبار و وەرینی رادەگوئیست. ئەو قایم خۆی بە دارەکەوہ نووساندبوو. جارێکی دیکە پەنای بۆ رادوێکە ھینایەوہ؛ "زەدی من بۆ تۆ، سووری تۆ بۆ من، منالەکان، چەپلە لئ بدەن، سەما بکەن، خۆشی بکەن، ھەراوبەزمە. بیسەرێکی خۆشەویست دەلی؛ ھەرچەند ئیمسال بۆ بەرگرتن لە زیادبوونی شامات و شۆرەکات بنچکەگیا دەست نەدەکەوت، بەلام ھەمدیسانیس بنچکە گیای قاچاخ بەزمی خەلکی گەرم راگرت" زاق و زیقی منالەکان بۆ ساتیک لەخۆی بردەوہ، بەلام گژەبای سارد و برسایەتی ھینایەوہ سەرخۆی. قاچی تەزی بوون و باران دزەئە کردبوو سەر لەشی، دەستەکانی وەھا سرببوون و لە گۆ کەوتبوون کە نەیدەتوانی رادوێکەئە پئی ببەستی. گرەکان لە دوورەوہ بەرەو دامرکان دەچوون. ژانیک لە زگی بەتالی ئالا و ئاوێکی خستە دەمیەوہ. بە لەزەتتەوہ ئاوەکەئە قووت دا. بە زەحمەت خۆی بە لقەکانەوہ راگیر کردبوو، جگە لە نان و چای بەیانی ھیچی نەخواردبوو. برسی و تەزیو و بی برست چاوەکانی کردەوہ، وای بە دلدا ھات کە وا باوکی بە نانەبەرەیکە و کۆلە چیلکەیکەئە وشک بەرەولای دیت و دایکیشی سەماوہرەکە دادەگیرسینتی. نوسرەتی برا بچوکیشی چای شیرینیکە دیکە دەخواتەوہ و خوشکەکەئە لەسەر نان لە گەل براکەئەتری ھەرایەتی. لەناو ئەو تاریکییەدا دەستە سربووەکەئە بۆ وەرگرتنی نان درێژ کرد، بەلام ھیچی بەردەست نەکەوت و نەشی توانی خۆی بەسەر دارەکەوہ رابگری، ھەلخزا، توانای ئەوہی نەمابوو خۆی بە لقەکانەوہ گیر بکات. ھەر لەو بەرزاییەوہ، بەسەرەوہ لەناو تاریکیدا شۆر بوو، ئاوەئە دەمی کردەوہ و قووتی دا، لنگەفرکییەئە کرد و ھاتەوہ سەر، ھاواریکی کرد و ئیتر بۆ ھەمیشە نوقم بوو.

کوندیک لە دوورەدەستەوہ ھاتە سەر دارەکە و لە تەنیشت رادوێکە ھەلنیشت، پاشان لە دەنگەدەنگی رادوئە سلەمییەوہ و ھەلفری.

کابرا شەکەت و ماندوو، بە دلێکی دارمال لە دەرد و کول، بە سینگیکی تژی لە قین و رق دەگەرایەوہ. دوبارە لە ئاوەکەئە دایەوہ، لە دوورەوہ دارتووەکەئە دیت کە تاکوتەرا بەدەرەوہیە.

قول دەیروانی و تینی بۆ چاوەکانی دەھینا بەلکو کورەکەئە بینتی. کۆتەکەئە خۆی دەدیت بە لقیکەوہ ھەلواسرابوو. بیرێ دەکردەوہ لەوانەئە کورەکەئە لە پشت کۆتەکەوہ دانیشتی.

ھەتاو ھەلدەگەرا، گەوالە ھەوری گەورە و بچووک لیرە و لەوئە لە ئاسماندا خۆیان بلأوکردبوو. کابرا سەری بۆ ھەر کوئیەک دەگیرا ھەر ئاوەبوو، تەپکەکان پربوون لە خەلکی برسی. سیلاو ھەموو شتیکی لەگەل خۆی رامالیبوو. ئەو ریگیانەئە کە دەچوون بۆ شار خراب ببوون، ئاوەئە پئی گرتبوو، برسایەتی تینی بۆ ھینا بوو، بەلام ھیوا بە دەربازکردنی ئەو تاقە بەرەئە ژبانی کە ماوەتەوہ، پالی پیوہ دەنا. بە چەرمەسەری خۆی گەیانە دارەکە، پیندا

هه‌لگه‌را، به پرتاو کۆته‌که‌ی لا دا، به‌لام که‌سی لی نه‌بوو، سه‌ری له گێژه‌وه چوو، به‌ری چاوی ره‌ش هه‌لگه‌را، شیوه‌ن و گریانیکی بی ئامان ریژه‌وی به‌ست.

رادوی به‌دهنگیکی کز هه‌واله‌کانی بلاو ده‌کرده‌وه؛ "لافاو چه‌ند ئاواپیه‌کی کرماشانی گرتۆته‌وه، به‌لام مردنی به‌دواوه نه‌بووه. ئەم ئاواپیانە پیشتر چۆلکرا‌بوون، له‌ریگای هه‌واوه خورما و ئارد به‌و خه‌لکه‌ گه‌یاندراره‌ که‌ له‌ ئابلۆقی لافاو دان، چه‌ند هه‌لی‌کۆپته‌ریک به‌ هانای خه‌لکه‌که‌وه چوون"

کابرا به‌رق و تووره‌پیه‌وه پری دایه‌ راویکه‌ی که‌ ئەو هه‌مووه‌ خو‌شی ده‌ویست، به‌ری کرده‌وه، که‌فی ده‌چراند و به‌ر بووه‌ جنیو دان و قایم کیشای به‌ داره‌که‌دا، هینده‌ی پیامالی تا ته‌واو مووچاپیه‌وه، به‌هه‌ر دوو ده‌ست بردی بو‌ ده‌می و قه‌پی به‌ چه‌رمی به‌رگه‌که‌یدا کرد، دوباره‌ کیشاپیه‌وه به‌ داره‌که‌دا و به‌هه‌موو هیزی خو‌پیه‌وه فرییدایه‌ ناو ئاوه‌که‌ و نه‌راندی؛ "هه‌ی درۆزنیه‌ی دالک خیز، هه‌ی دالک خیزه‌یلی درۆزن"

له‌و حاله‌ته‌دا روانیه‌ ته‌پکه‌ دووره‌کان، وای هاته‌ پیش چاو هه‌موو ئەو خه‌لکه‌ داماوانه‌ی سه‌ر ته‌پکه‌کان سه‌رلیشیواو، سه‌رما برده‌ و برسی له‌ ده‌وری یه‌ک ئالاون، ئەو دایکانه‌ی که‌ کۆرپه‌ بی‌گیانه‌کانیان له‌ باوه‌شدا به‌ خو‌پیانوه‌ ده‌گوشن، هه‌موان جنیو ده‌دن، هه‌رکه‌سیک که‌ رادویی هه‌بوو داویه‌تیبه‌ به‌ شه‌ق و وردوخاشی ده‌کات.